

TRGOVSKI LIST

Časopis za trgovino, industrijo in obrt.

Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Simon Gregorčičevi ulici.
Dopisi se ne vračajo. — Št. pri čekovnem zavodu v Ljubljani 11.953.

Naročnina za ozemlje SHS: letno 180 D, za pol leta 90 D, za četrt leta 45 D, mesečno 15 D; za inozemstvo: 210 D. — Plača in toži se v Ljubljani.

LETO VII.

Telefon št. 552.

LJUBLJANA, dne 30. septembra 1924.

Telefon št. 552.

ŠTEV. 116.

Ljubljanski velesejm.

Kdor je obiskal naš letošnji velesejm, naj si bo to industrijalec, trgovec, obrtnik ali tudi kogar je gnala na sejmišče samo navadna radovednost, vsak se je že pri površnem pregledu razstavnih prostorov in pri pogledu na vsakdanje vrvenje na sejmišču lahko prepričal, da je letošnja prireditelj v vsakem oziru daleč prekosila vse tri prejšnje. Tudi ni treba onemu, ki je semenj sam obiskal, prav nobene statistike za kalkulacijo gmojnega uspeha, kajti ako je bil lanskoletni semenj aktiven, morajo biti letos pri neprimerno večjem obisku aktiva še večja. Do tega prepričanja je moral priti vsakdo in zato nas ni malo presenetila vest, ki jo je priobčila najprej »Prager Presse«, a za njo »Narodny Listy«, da je imel letošnji ljubljanski velesejm ogromen deficit in da drugo leto ne bo več našega sejma v Ljubljani, marveč da bosta odslej vzorčna sejma samo v Beogradu in Zagrebu.

Tendenca te vesti je prozorna in tudi ne bi bilo težko uganiti odkod prihaja, toda nimamo namena, da ugotovimo krivca, ugotoviti hočemo le to, da je vest brez vsake stvarne podlage, da je popolnoma izmišljena, pri čemer se moramo samo čuditi, da sta jo priobčila dva lista, ki slovita kot zelo resna in sta navadno o naših gospodarskih razmerah dobro informirana. Menimo, da priobčitev takih vesti, in naj si bo to iz neinformiranosti ali iz katerega drugega namena, lista posebno ne priporočala!

O likvidaciji ljubljanskega velesejma ni bilo govora in niti ne more biti govora! Ne gmotni oziri, katerih niso prireditelji velesejma sami nikdar iskali, ampak gospodarski momenti zahtevajo, da postane velesejm pri nas stalna institucija. Ako smo mogoče pri prvem ali še tudi pri drugem velesejmu dvomili, ali se bo moglo vzdržati to institucijo dolgo časa na višku, ki bo odgovarjal naši gospodarski in kulturni razvojni stopnji, se je moral vsakdo že pri tretjem velesejmu prepričati, da se je iz skromnega, a na solidni in realni bazi zasnovanega početka razvila prireditelj, ki je na obsežnosti in važnosti v tretjem letu svojega obstanka znatno pridobila in katero smo letos videli že kot impozantno gospodarsko revijo — lahko rečemo — celokupne Jugoslavije.

Ta revija se mora pri nas vsako leto ponavljati, ker nam je iz narodno-gospodarskih ozirih potrebna in ker smo na njo ponosni. Velesejm nam nudi najboljšo priliko, da smemo pokazati pred tujimi očmi izdelke naše podjetnosti in žilavosti, pokazati pa smemo tako tudi najlepše našo moč. V inozemskih listih smo čitali o našem velesejmu laskave ocene, ki so morale v vsakem dobrem patriotu vzbuditi čut ponosa, ki so morale navdahniti tudi pesimiste z najlepšimi perspektivami za bodočnost naše države in ki so v znatni meri tudi pripomogle, da se na našo državo gleda sedaj z drugimi očmi, nego je bilo to še pred leti. Mislimo, da ne precenjujemo važnosti velesejma, ako mu pripisujemo tako velik vpliv na sodbo inozemstva o naši gospodarski moči. Kdor ima priliko govoriti z zastopniki inozemskih gospodarskih krogov se o tem prav lahko prepriča!

Kakor smo slišali, se je letos že ob zaključitvi velesejma prijavil velik del razstavljalcev in si že sedaj zasedel razstavne prostore za drugo leto, kar se ni zgodilo še nikdar prej. To ni samo dokaz za to, da so bili razstavljalci z uspehi letošnjega velesejma zadovoljni, ampak nam najlepše že v naprej kaže, da bo imel tudi prihodnjeletni velesejm najboljši uspeh.

Centralna razdeljevalnica vagonov o pomanjkanju vagonov v Sloveniji.

Trgovska in obrtniška zbornica v Ljubljani je ponovno opozarjala vse merodajne faktorje na občutno škodo, ki jo povzročata vedno večje pomanjkanje vagonov za prevoz industrijskih surovin, lesa, poljskih pridelkov i. t. d.

Na svoje številne vloge in brzojave, da se potrebno ukrene, da bo v Sloveniji vsaj za najnujnejše potrebe zadosti vagonov na razpolago, je prejela te dni od centralne razdeljevalnice vagonov nastopni odgovor:

»Delni zastoj v dostavljanju praznih odkritih voz za področje ljubljanskega ravnateljstva je povzročil izvanredno jak prevoz sladkorne pese na področju beograjskega, subotiskega in zagrebskega železniškega ravnateljstva. Naše železnice morajo v ti jesenski dobi dostaviti in prevoziti gotovo preko 90.000 vozov sladkorne pese, vsega skupaj je namreč prijavljeno nad 100.000 voz. Razven te sezonske robe se stavijo na naše železnice izvanredne zahteve od strani premožkopov in drugih rudnikov, glede pretovalov v Srbiji, Bos. Brodu in na področju zagrebskega ravnateljstva, dalje glede prevoza lesa in drv za ladje na Sušaku. Da se omili pomanjkanje odkritih voz, kakor tudi, da se čim večje število voz dopremi za pod-

ročje ljubljanskega železniškega ravnateljstva, je odrejeno:

1. Da se odkriti vozovi dostavljajo sorazmerno s prijavljeno potrebo na vseh progah naših železnic in strogo v soglasju z obstoječimi predpisi;

2. da se pokriva potreba na odprtih vozovih za utovarjenje sladkorne pese samo s 50%;

3. da se za prevoz sladkorne pese dostavljajo v čim večji meri pokriti vozovi;

4. da se potreba za prevz goriva (drv) pokriva samo s 25%.

Nadalje sta ravnateljstva v Ljubljani in Zagrebu pooblašteni, da moreta v smislu predpisov mednarodnega vozovnega pravilnika zahtevati na uslužno odkrite vozove od sosednjih tujih železniških uprav. Generalna direkcija je istočasno naprosila v poštev prihajajoče železniške uprave, da zahtevam ljubljanskega in zagrebskega ravnateljstva po možnosti ustrezajo v polni meri.

Za ublažitev pomanjkanja na odkritih vozovih je naša železniška uprava ukrenila vse, kar je v danih prilikah ukreniti mogoče in bo tudi nadalje podvezemala vse mere, ki jih bo smatrala za potrebne, da se prepreči, odnosno omili sedanje pomanjkanje voz.

Prodaja in uvoz kisove kisline.

V št. 87. Uradnega lista z dne 17. septembra t. l. je priobčena odločba namestnika ministra za narodno zdravje, ki slove:

1. Koncentrirana kisova kislina v koncentraciji, močnejši od 15%, se mora smatrati za strup in zato jo smejo imeti v zalogi in razpečavati ali uvažati iz inozemstva samo oni, ki imajo za to posebno dovoljenje.

2. Po trgovinah za življenske potrebščine in malim prodajalcem je vobče prepovedano prodajati to kislino, najsi bi imela kakršenkoli naziv (esenca, ekstrakt itd.).

3. Proizvajanje in prodajanje te kisline za industrijske namene uredi pristojno ministrstvo.

Ta odločba pomeni hud udarec tako za vse one številne veletrgovce in trgovce na drobno, ki se pečajo s prodajo kisove kisline, kakor tudi za vse one konsumente, posebno mest, trgov in delavskih centrov, ki si za svoje gospodinjstvo delajo kis iz esence, ki jo kupujejo pri svojem trgovcu.

Dejansko so prodajali doslej po mestih in po deželi kisovo kislino trgovci z mešanim, kolonijalnim in specerijskim blagom, ne da bi bila kakršnakoli oblast od njih zahtevala, da se izkažejo s potrebnim dovolilom. Držali so se le predpisov glede načina prodaje in transporta. Hranili so kislino v specijelnih steklenicah, označenih s primernim napisom, da je bila vsaka zamenjava nemogoča. Stranke so poučili, v kakem razmerju je treba

kislino razredčiti z vodo in ustrezno je bilo tako trgovcu kakor strankam, ki so si mogle po najkrajši poti nabaviti esenco in si jo pripraviti po svojem ukusu na najcenejši način. Javna varnost je tudi prišla povsem na svoj račun, ker za vsako najnavadnejšo kuharico ni pomenilo prav nikake umetnosti, zmešati esenco s toliko in toliko deli vode. Nesreč pa tudi ni povzročila esenca, če je kdo ni pil naravnost namenoma.

Iz kisove kisline pripravljene kisa se pri nas konsumira ogromne količine, ker strankam konvenira i cena i okus. Vinski ali sadni kis se dostikrat v primerni kvaliteti niti ne da dobiti.

Po novih predpisih se smatra kisova esenca, ki ima več kot 15%, za strup in bi moral vsakdo, kdor hoče dobiti pravico za prodajo, dokazati, da je dovršil nižjo srednjo ali kako tej enakovredno strokovno šolo, odnosno da si je pridobil zadostne znanosti o strupih in prometu s strupi na kak drug način, posebno z daljšim službovanjem v kaki trgovini s strupi in strupenimi drogami. Tega dokaza mnogo trgovcev, ki prodajajo kisovo kislino, ne bo moglo doprinesti. V praksi bi vedlo to do tega, da bodo številni konsumenti kisa iz kisove esence morali k lekarnarju ali k drogistu, ki ima koncesijo za prodajo strupov, če bodo hoteli sami delati kis iz esence. Trgovcem, ki imajo velike zaloge kisove kisline, se utegne

da se bo vršil drugo leto velesejm v še večjem obsegu nego do sedaj in da je razširjenje vesti, kakor smo jih čitali v goriimenovanih čeških listih, uprav nesmiselno.

Prepričani smo, da bo češkoslovaški generalni konzul g. dr. O. Beneš podvezel vse potrebne korake, da se priobčitev takih neutemeljenih vesti, ki so naperjene proti našemu velesejmu, v časopisih bratske republike prepreči.

Ze samo to nudi zadostno jamstvo,

na podlagi gori citirane naredbe prireditelj, da teh zalog sploh ne bodo mogli prodati, ali pa da se jim celo zaplenijo.

Potrebam konsuma in interesov trgovine tako nasprotujoča določba namestnika ministra za narodno zdravje se mora takoj ukiniti.

Zastrupljenja ali opekline s kisovo esenco so zelo redke, in kar jih je, se izvrše skoro vedno naravnost zavestno in ne po nesreči, tako da iz javnih varnostnih ozirih ni nikake potrebe za toliko strogost. Končno se je tem bolj čuditi, da se je zdravstvena oblast obrnila ravno proti prodajalcem kisove kisline, ki služi za pripravo neobhodno potrebnega sredstva za ljudsko prehrano. Koliko ljudi uničuje alkohol! Po Gorenjskem in tudi drugod se prodaja ljudstvu čisti špirit, ki ga potem mešajo z vodo za takzvano špiritovo žganje. Mnogo več nevarnosti je in to ravno pri zavživalcih alkohola, da se ponesrečijo, ako pomotoma zavžijejo nerazredčen špirit, kar se čisto pripeti. In vendar zdravstvena oblast ne smatra za potrebno, da bi proglasila špirit za strup.

Če se že hočejo staviti kake posebne odredbe za prodajo kisove kisline, naj se predpiše trgovcem le, da točno označijo posode za to esenco, da bo vsaka zamenjava nemogoča, stranke pa da imajo točno poučiti, kako je treba postopati pri razredčenju. Vsaka druga obtežitev prodaje kisove esence je nepotrebna in nesmiselna.

Plenarna seja Odbora Zveze industrijev.

(Konec.)

VII. Državne dobave.

G. J. B. Pollak izvaja, da je sistem licitacij, kakršne zahteva Zakon o državnem računovodstvu, stvarno pogrešen, ker ne upošteva velike difference v kvaliteti ponudene robe. Vsled tega kupuje država mnogokrat malovredno robu, celo v inozemstvu. Zato je govornik že stavil predlog na Odbor za državne dobave, da se naj licitacije nadomestijo z razpisom, ki pritegne v konkurenco domače producente po njih kapaciteti. Pri velikih dobavah naj bi se cene, na primer v trimesečnih presledkih, določale v skladu s oficijelnimi podatki Trgovskih komor in borz.

Dosedaj se je dogajalo, da so prejemali dobavitelji namesto plačila v gotovini bone, tekoče na pol leta ali celo na eno leto. Teh bonov niso eskontirale naše banke, ker je eskont odklonila Narodna banka sama. Tako postopanje oškoduje industrijo povsem neupravičeno. Konferenca v Beogradu mora ta gravamina iznesti na merodajnem mestu in doseči pravilno postopanje pri oddaji državnih dobav ter pravilni način plačevanja.

Odbor sklone, da se industrija v Sloveniji udeleži napovedane beograjske konference po predstavnikih poglavitnih strok. Svojo udeležbo pri glasijo gg.: A. Gassner, P. Kozina, A. Krejči, A. Kriznič (neobvezno), dr. V. Megler, K. Noot, J. B. Pollak, dr. Rekar, R. Skubec, A. Westen in dr. Windischer. Nadalje delegira Zveza industrijev tajnika ing. M. Šukljeta.

V kolikor niso v tej delegaciji zastopane vse stroke naše industrije, se pričakujejo še nadaljnje prijave na udeležbo.

Dan odhoda odnosno dan predkonference v Beogradu ter čas in kraj beograjske konference se naznani vsem udeležencem nujnim putem, čim dospe obvestilo iz Beograda.

